

VIGLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

XI. évf. 3. szám

2006. MÁRCIUS

Ismerd meg magad!

W. Golding utolsó könyve, a *Kígyónyelv* című, a történelem egy pillanatát próbálja az olvasó elé tárni: Delphoiba megérkeznek a barbárok. Egy jól ápolt elegáns úr a jósa vezetőjétől azt kérdezi a felíratra mutatva: Mit jelent ez? Lehet, hogy nem tud olvasni? Vagy lehet, hogy nem tud görögül? A kérdező utasítja: Tessék latinul is felírni!

Nosce te ipsum! Ismerd meg magadat!

Sokadik nagybőjt, sokadik önfelmérő Isten előtti kitérülése után és előtt Boldog XXIII. János pápa szavai megrendítőbbek, mint a Püthia talányos felirata. Így hangzanak a zsinatot indító szent aggastyán élete utolsó lelki gyakorlatának önvizsgálatát bevezető szavak: „Mindenek előtt bocsánatot kérek az Irgalom Atyjától, pro innumerabilibus peccatis, offensionibus et neglegentiis meis! (számtalan vétkemért, sértésemért és hanyagságomért), ahogyan és annyszor mondtam és ismételttem mindennapi áldozatom felajánlásában”.

A római százados a pápa önvizsgálatának nyelvét érti ugyan, mondatait aligha. E vizsgálódó mondatok e szavak

köré szövődnek: „a hit”, „az imádság” és a „csak neki szolgálj”.

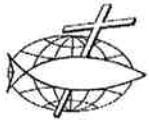
Ha képzeletben folytatjuk a jóshely feliratát, így: Ki vagy te? – akkor a felszólítás vagy parancs helyett egy feladatra találunk, amely több, mint kutakodás. Ez már beismerés, vállalás!

Nagy út vége tehát a nagybőjti idő kezdete: a bánat. Erre csak Istentől várunk és csak Tőle remélhetünk választ, vagyis bocsánatot. Az Irgalom Atyjától.

Szentatyánk, XVI. Benedek pápa az idei esztendőt az imádság évének kívánja. Hazánk püspöki kara ezt kéri: „Havonta egyszer tartsunk minden plébánián engesztelő szentségimádást a családok megújulásáért és a születendő gyermekekért. Kérjük Isten irgalmát hazánkra és népünkre!” Plébániatemplomunkban minden csütörtökön és első szombaton imádkozunk az Oltári-szentség előtt.

Ha pedig utunk Delphoiba vezetne, és találkoznánk ott egy értetlen, barbár rómaival – gondoljuk meg: mind így kezdtük!

András atya

Készülődés a városmisszióra

„Hogy az evangéliumot hirdetem, azzal nem dicsekedhetem, hiszen ez kényszerű kötelességem. Jaj nekem ugyanis, ha nem hirdetem az evangéliumot.” (1Kor 9, 16)

A február első vasárnapján a szentleckében hallott fenti Szent Pál-idézet bizvást lehetne mottója a 2007. évre tervezett budapesti városmisszió szervezőinek. Közülük jöttek el néhányan a budai képviselőtestületi küldötteknek február első szombatján a ciszterci plébánián tartott találkozója, hogy tájékoztassák a résztvevőket és rajtuk keresztül az egyházközségeket a városmisszió előkészületeiről.

A nagyvárosi missziók tartásáról Párizs, Bécs, Lisszabon és Brüsszel érseke állapotodott meg néhány évvel ezelőtt, hozzájuk csatlakozott Erdő Péter bíboros úr. Az első három fővárosban már lezajlott a városmisszió; az ott szerzett tapasztalatokról, személyes élményekről Csillag Éva, Madocsay Bea, valamint Bartha Angéla szociális testvér számolt be az összejövetelen. Délelőttként elsősorban előadásokat tartottak egy nagy központi templomban (Notre Dame, Stephansdom), délután műhelybeszélgetések folytak. Lisszabonban körmenetet rendeztek félmillió résztvevővel. Voltak persze helyi programok is, a plébániák elsősorban Párizsban kapcsolódtak be aktívan. A missziók szervezésében kulcsszerep jutott az Emmánuel közösségnek, és ez minálunk sem lesz másképpen. Főszerzőül a bíboros úr dr. Marik Józsefet, a közösség magyarországi vezetőjét kérte fel. De előbb még Brüsszelben tartanak városmissziót idén ősszel (okt. 28. - nov. 5.); a belga fővárosban már keresik a szállásadásra vállalkozókat, és célul tűzték ki, hogy a plébá-

niatemplomok legalább e hét során nyitott kapukkal várjanak mindenkit. A résztvevők, ahogyan eddig is, színes sálát és táskát kapnak, ami egymás felismerését és a figyelemfelkeltést egyaránt szolgálja.

A budapesti városmisszió előkészületeiről elsősorban dr. Szentkereszti László (Emmánuel közösség) beszélt. Hangsúlyozta, hogy a misszióra minden Krisztus-követő hívva van. A misszióban Isten működik, mi csak tegyük a magunkét, a többit bizzuk rá. Szemléletváltásra van szükség az egyházban éppúgy, mint önmagunkban. Fedezzük fel magunkban a kreativitást, rázzuk fel hívőtársunkat a passzivitásból. A misszió hozadéka lehet az is, hogy a közös munka közösséget épít. A sikeres misszióhoz személyes kapcsolatok kellene: egy felmérés szerint a megtérők 90%-a személyes kapcsolatok hatására tért meg. Hogy Magyarországon mennyire aktuális a misszió, ennek átlátására a verbita atyák konferenciájának a Vigília februári számában frissen megjelent anyagait ajánlotta figyelmünkbe az előadó.

A budapesti városmissziót 2007. szeptember 16. és 22. között tarjuk. A részfeladatok meghatározása és a szervezőgárda kiépítése fokozatosan történik, sokak segítségére számíthatunk. Idei imaévünk - a tanácskozás résztvevői is elmondták közösen az engesztelő imát - jó felkészülés a városmisszióra.

Szaszovszky József

Isten művének folytatói

Amikor fölkerestem a kerámia szakkört a Szent István teremben, a gyerekkacagás hirtelen elcsitult. Igyekeztek komolyabban viselkedni, de még így is fülig ért a szájuk, és minduntalan kibújt belőlük a jókedv. Am a kezek közben is szorgosan dolgoztak, a szemek vidáman csillogtak. A végeredményt évről évre látjuk a bájos kerámiafigurákban, melyek kint száradnak jó időben az udvaron. A szakkört vezető neves keramikus és festőművészt, Simon Istvánt kérdeztem.

– A szakkör csaknem egy évtizedéből mire emlékszik vissza legszívesebben?

– A csodákra, amelyek itt történtek. Az egyik lánykára, akivel nagyon nehéz volt kommunikálni. De a keze! Az agyagban fantasztikus dolgokat produkált, azóta föl is vették az iparművészeti középiskolába. Egy másik kis tündért a mamája négy évesen hozott ide, az iskolában nehezen ment neki az írás-olvasás, a pedagógusok nem tudtak vele sokat kezdeni. És itt a szakkörön kinyílt! Óbelöle is biztosan lesz valami.

– Akkor Ön nem csupán keramikus, hanem pszichológus is!

– Á, dehogya. Ez csak a szeretet műve. És legfőképp Lasetzky Krisztáé, akinek köszönhetem ezt a szakkört. A sógorom fia Kemény Gábor, így kerültem ide Újlakra. Éppen ez idő tájt jöttek vissza hatalomba a kommunisták, és én marha mérges lettem, elhatároztam, hogy plébániákon, iskolákban, óvodákban hirdetni fogom a mesterségemmel a kereszténységet, a magyarságot és az erkölcsöt, egy olyan értékrendet tanítok meg a gyermekeknek, amelyről legtöbbszörnek fogalma sincs, és a szüleinek sem sokkal több. A harag vitt. Akkoriban ötszáz gyerek volt a kezem alatt.

– Kiket várnak a kerámia-szakkörbe? Mi a korhatár?

– Nincs korhatár. Aki gyerek tud lenni, az jöhet: a gyerek-lelkületűek.

– Van-e valamilyen éves programja a szakkörnek?

– Az egyházi év liturgikus hagyományait követve dolgozunk. Most a farsang után a Húsvét majd a Pünkösd témakörében alkotunk, ihletet merítünk a szentek életéből, a névnapokból és a népszokásokból. Közben rengeteget mesélek nekik nem csak ezekről, hanem a gyerekkoromról. Olyan nagyanyám volt, akitől nemcsak imádkozni tanulhattam meg, hanem sok egyebet, például mesélni. A szüleim az erdőn át jártak iskolába az öt kilométerre lévő Torbágyra. Azt gondolná az ember, hogy mert cselédgyermekek voltak meg szegények, biztos buták is. Hát nem! Kitűnő tanulók voltak. És olyan szép ruhákban jártak, mint a grófok. Nagyszüleim Ráczug-pusztán éltek, ahol most a Cora terpszkedik. Nagyapa uradalmi parádés kocsis volt.

– Hány gyerek jár ide Újlakra?

– Manapság sajnos kevesen, szóba jött, hogy már csak a nyári napközis táborban fogunk alkotni, vagy iskolákban. Szerintem a plébániáknak a közösség házainak is kell lenniük, ahova úgy jön gyermek és felnőtt, mintha haza jönne. Küldetésemnek érzem, hogy a plébániák váljanak a közösségi élet színterévé, ahol élő keresztény közösség van, hogy a hit ne csak viselkedésforma legyen, hanem itt ismerjék meg a szépet, az igényes munkát, és mindezt úgy, hogy érezzék és tudják: Isten teremtő művének ők a folytatói. A kerámia szakkör sokszor igazából egy hittan óra, amelyen nem csak szavakkal, hanem agyaggal is dolgozunk. Az ember igazán hitet nem a szavaival tesz, hanem az egész életével.

Jobbágy Éva

Balogh András

Újlaki arcok

1977-ben születtem, az álmos Kádár-korszakban. Se engem, se nővéremet nem keresztelték meg, édesapám azt mondja, azért, hogy majd felnőttként mi döntünk el, mit szeretnénk. Gyermekkorom meghatározó élményei közé tartozott az úttörőmozgalom, a május elsejei felvonulások (a zászlócskákat különösen kedveltem), valamint az, hogy Brezsnyev halálakor egy perces néma vigyázállást rendelt el a tanító néni. A kor rányomta bélyegét a világnézetemre is (már ha egy gyereknek van olyan), a vallással kapcsolatos első vitám az volt, amikor nagymamám felvilágosítottam, hogy nincs is isten, mire ő leteremtett, hogy ilyet márpedig ne mondjak.

Később, a rendszerváltás idején a mi iskolánkban is „divat lett” hitoktatásra járni. Egy osztálytársammal együtt a közeli, akkor még csak épülőfélben lévő Zoborhegy téri plébániára jártunk néhány alkalommal. A kereszténységet azonban túl szigorúnak és egyhangúnak találtam, és nem felelt meg egocentrikus individualizmusomnak. Így igen gyorsan a vallási piac felé orientálódtam (szó szerint), és elmerültem a lélekvándorlás rejtelmeiben.

A kamaszkor aztán az e világ felé fordulást hozta el, és több éves szünet következett mindenfajta útkeresést illetően. Arra pedig gondosan vigyáztam, hogy mindenképpen egyéni véleményem legyen az élet nagy kérdéseiről, és bár a kereszténység értékeit javarészt elfogadtam, még véletlenül se akartam valóban is a közelébe kerülni.

Ebbe az állóvízbe aztán a nővérem dobott követ, aki elhatározta, hogy megkeresztelkedik, és párjával együtt beiratkozott egy felkészítő tanfolyamra a fasori református gyülekezetbe. Hívtak engem is, de nem éreztem azt, hogy akarom, így kimaradtam belőle. Valami azonban elkezdődött bennem. A keresztény hit ugyanis előkerült, téma lett, és nem lehetett többé lesöpörni az asztalról.

Egy-két év után aztán elkezdtem a protestantizmus irányában tájékozódni, részben családi hagyományok folytán, részben mert a világ propagandája (a marxista történetírástól a sajtóig) hatásosan a katolicizmus ellen hangolt. Az egyénieskedés persze továbbra is megvolt bennem, így, nővéremektől eltérően főleg az evangélikus egyház iránt érdeklődtem. Életemben először ekkor kezdtem el kitartóan végigolvasni a Biblia könyveit, és megérintett a hit. Valami azonban mégsem stimelt.

Ekkoriban emeltem le a könyvespolcra egy könyvet, amelynek címe „Párbeszéd az Izzlammal” volt. Érdekesnek hangzott, majd amikor megnéztem a kiadót, leesett az állam: a Szent István Társulat. A protestantizmusban nem tapasztaltam nyomát a párbeszédnek, maximum a vitának, vagy még inkább az ítélkezésnek. Ez viszont egészen új volt. A következő könyv, „Az egyház bűnei?”, Tomka Ferenc tollából, majd egy amerikai, volt protestáns házaspár „Minden érv Rómába vezet” című munkája 180 fokos fordulatot adott az életemnek. Valaki megérintette a szememet és láttam – ha szabad így fogalmaznom. Kicsit remegő gyomorral, az évtizedes, belém égett ellenkezést legyűrve a katolicizmus mellett határoztam.

2003 húsvétján részt vettem a vasárnapi nagymisén. Ez volt az első eset, hogy részt vettem egy misén. Úgy éreztem magam, mint aki hosszú távollét után hazaérkezett.

Ezután „felgyorsultak az események”: párommal együtt elkezdtünk oktatásra járni Gyuri atyához, aki 2004 májusában össze is adott minket. Csatlakoztunk a templom kórusához, ahol igazi közösségként, szeretettel fogadtak. Folytattuk a hittan tanulást András atyánál, aki aztán 2005 nagyszombatján megkeresztelt, feleségem pedig, aki korábban szintén nem volt gyakorló hívő, elsőáldozó lett.

Hálát adok az Úrnak, hogy magához vezetett engem, és rajtam keresztül páromat is. Sajnos a kórus munkájában jelenleg nem tudok részt venni, mert tanulmányaim lefoglalnak, de idővel szeretnék visszatérni hozzájuk. Közösségünk büszke lehet rájuk, mert Zsolt szakavatott vezetésével magas színvonalú munkát végeznek, és házon kívül is megállják a helyüket.

Számítástechnikával foglalkozom, így felmerült bennem, hogy plébániánk számára egy honlapot szerkeszsek, és így, főleg missziós jelleggel, megjelenszünk az interneten.

Családi események

Megszületett: február 10-én Fejérdy Márton és Gaál Judit második gyermeke, Samu Vilmos, aki Fejérdy Tamás és Rózsa hatodik unokája.

A keresztség szentségében részesült: február 4-én Bakonyi Gellért Ágoston Bonaventura, Bakonyi Barbara Marianne és Bakonyi Enikő Katalin.

Örök hűséget esküdött egymásnak:

február 18-án dr. Lőke János és Szabó Krisztina a Szent Péter és Pál főplébánia-temp-lomban.

Halottaink:

Pázmándi Istvánné (97), Varga Béláné (85), Bene József (78).

A képviselőtestület legutóbbi üléséről

A közös ima után András atya ismertette a 2005. évi számadást, majd a 2006. évi költségvetést, a testület mindkettőt egyhangúlag elfogadta.

2005-ben a tervezetnél kevesebb perselypénz és alapítványi támogatás miatt igen takarékos személyi és beruházási kiadásokra volt csak elég plébániánk bevétele. Továbbra is számítunk az újlaki hívek áldozatos segítségére önkéntes adományok, perselypénz, második vasárnapi célgyűjtés és alapítványi befizetések formájában.

Ezután a küszöbön álló nagybőjt lelki programjait beszéltük meg. A hagyományokhoz híven rendszeres zsolozsma- és kereszttű-imádkozással, valamint triduummal készülünk húsvét szent ünnepére, melyet virágvasárnap és az azt megelőző két napon Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm premontrai atya tart. Nagybőjtben minden pénteken este is lesz szentmise.

András atya jelezte, hogy a jelenlegi képviselőtestület megbízatása márciusban lejár, ezért március 19-re tervezzük az új képviselőtestületi tagok megválasztását. A jelöltek listáját újságunk mellékleteként és a templomi faliújságon tesszük közzé.

A plébániánk és templomunk jubileuma alkalmából tervezett egyházközségi lelki gyakorlatra hívta fel a figyelmet András atya, amely május 26-tól 28-ig lesz Leányfalun. Jó lenne, ha ezt a lelki gyakorlatot is olyan nagy érdeklődés jellemezné, mint 2000-ben a Máriabesnyőit, ahol Újlak apraja-nagyja együtt vett részt a közösségépítő lelki megújulásban.

Az ülést a Szentháromság dicsőítésével fejeztük be.

H. S. E.

IGE-IDŐ

„A ... bálványok imádása minden baj kezdete, oka és vége.” (Bölcs 14, 27)

Gondolhatnánk, testvérek, hogy a bálványimádás szokása a múlté. Ma már nem gondoljuk kőszobrokról, hogy istenek, nem imádkozunk faragványokhoz, nem táncolunk körbe totemoszlopokat. Ez így van. De mi is a bálványimádás? Teremtényt imádni Isten helyett, vagyis nem az első parancsolat szellemében élni. Makulátlanok vagyunk ebben?

Most, a nagybőjtben járva különösen aktuális megvizsgálni bensőnket: vajon senki és semmi nem előzi meg Istent az életünkben? Lehet bálvány a munka, ha folyton beletemetkezünk; lehet bálvány a pénz, ha folyton azt kergetjük; a hatalom, ha fő célunk a megszerzése; lehet bálvány a sport, ha mindenre hajlandók vagyunk a siker érdekében; a tanulás is, ha minden időnket elrabolja; a zene, a tánc, az utazás – minden, ami elsőbbséget élvez Övele szemben.

Nem bálványozod-e a házastársadat, gyermekedet, unokádat? Kutyával-macskával nem törödsz-e többet, mint az Úrral? Nem rajongsz a végletekig színésziért, sportolóiért, politikusért?

Sőt! Lehet bálvány a rózsafüzér, ha mise közben is arra figyelsz, ahelyett, hogy a jelenlévő Úrral törödnél. Lehet bálvány a Szűzanya vagy más szent és angyal, ha bennük jobban bízol, mint Istenben.

Ha a téves úton haladsz, ideje visszafordulnod. Húsvét közeleg, amikor meghalhatunk a bűnnek és újjászülehetünk a krisztusi életre. Ha akarunk.

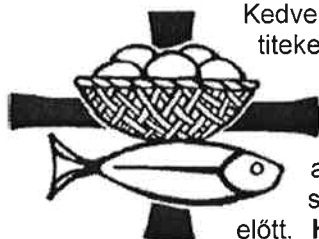
Én szeretnék. És te, testvérem?

Jüling Erika

A szentély

A jeruzsálemi zsidó templomban volt egy elkülönített rész, a Szentek szentje, ahol a szövetség ládáját őrizték; ide csak a főpap léphetett be évente egyszer. Ezt a helyiséget függöny takarta el, és ez volt az a bizonyos függöny, amely a szinoptikus evangéliumok tanúsága szerint Jézus halálakor kettéhasadt (Mk 15, 38.; Mt 27, 51.; Lk 23, 45.). Ez a sokértelmű szimbolikus esemény jelenti az ószövetségi kultusz végét, Jézus szívének feltárulkozását és az új örömhír hirdetését minden embernek (titkos, elrejtett tudásra utaló elemek nélkül). Néhány évtizeddel később a jeruzsálemi templomot a rómaiak lerombolták, és megszűnt az ószövetségi áldozatbemutatás.

A katolikus hívőnek is fontos megkülönböztetni a szentet és a profánt mind a hétköznapi életben, mind a liturgiában. Az áldozatbemutatásnak és Isten szentségi jelenlétének helyét mindig elkülönítették a templom egyéb tereitől. Az idősebbek még emlékezhetnek a szentélyt a hajótól elválasztó áldozatórácsra. Görög szertartású testvéreinknél mind a mai napig megtalálható az ikonosztáz, amely ugyanezt a funkciót látja el, és fizikailag is megnehezíti a szentélybe való belépést, sőt a bepillantást is. A látni és láttatni vágyás, továbbá az egyház egységének kifejezésére az áldozatórácsok többségét eltávolították, így immár csak az építészeti hangsúlyozott határ jelzi, hogy hol csatlakozik a szentély és a hajó egymáshoz. Csakhogy a modern ember életében a *tabu* már többnyire semmilyen visszatartó erővel nem bír, ahogy ennek nap mint nap tanúi lehetünk.

Kedves Testvérek! Ismételten figyelmeztetünk és kérünk titeket, hogy a szentélyben csak akkor tartózkodjunk,

illetve akkor haladjunk át, ha az *valóban* indokolt.

Zárt templomban takarítás, rendezés esetén természetesen szabad áthaladni a szentélyen,

azonban ekkor is csak illő tiszteletadással: a szentélybe lépve térdet hajtunk a tabernákulum

előtt. **Ha viszont a sekrestyébe szeretnénk bejutni,**

sose a szentélyen haladjunk át, hanem az oldalsó sekrestyebejáratot használjuk – a liturgikus cselekmények előkészítéséhez szükséges mozgások kivételével. Tiszteletlenségre és a szent iránti érzéketlenségre, az Isten-

nel való kapcsolattartásban a transzcendens profanizálására, bizalmaskodásra utalhat, ha egy hívő a szertartás – pl. szentmise – közben vagy szentségimádás alatt átsétál a szentélyen. Még egyszer összefoglalva: szentmise és szentségimádás alatt **ne használjuk a szentélyt a sekrestyébe ill. a templomba vezető átjárónak!**

A liturgikus munkacsoport nevében Dr. Molnár Gábor

Egyházközségünk rendszeres programjai

Miserend:

hétfő, csütörtök, szombat: 18⁰⁰
kedd, szerda, péntek: 6³⁰
nagyböjt péntekjein 18⁰⁰ is
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt vagy után, és minden csütörtökön este ¾ 7-½ 8-ig.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján a szentmisék után.

Zsolozsma: kedd, péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-i szentmisét.

Imaest: minden hónap harmadik hétfőjén a szentmise után, kb. 18³⁰-kor.

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573):
hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰
kedden, szerdán és csütörtökön
16⁰⁰ – 18⁰⁰

Karítász (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰

Könyvtár (bejárát a plébánia udvaráról):
vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰

Teadélelőtt: minden hónap második vasárnapján a 9-es mise után a Szent Erzsébet teremben.

Nyugdíjasklub: minden héten kedden 10 órakor a Szent Margit teremben.

Kerámia szakkör gyermekeknek: minden héten csütörtökön du. 4-től ½ 6-ig a Szent István teremben.

Imaszándék-doboz

Január 28-án, szombaton, néhány újlaki fiatal 38 imaszándékot terjesztett Isten elé, amelyeket a templomban az e célra kihelyezett dobozba dobtak be az emberek. Reméljük, hogy a több mint két órás imádság meghallgatásra talál. A kedves hívek

kéréseiért a következő hónapokban is ugyanígy tervezünk közbenjáró imát.

Jelszavunk: „Nincs továbbítatlan cédula és örülünk a hálaadó leveleknek is.”

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, Koncsoiné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Spányi András

Márciusi naptár

Nagyböjt keddi és pénteki reggelein 7 órakor együtt imádkozzuk a laudest, vasárnap este ½ 6-kor a vesperást, minden pénteken este ½ 6-kor keresztút a templomban, utána 6-kor szentmise.

1. Sze. **Hamvazószerda**, szigorú böjti nap, szentmisék után hamvazás
5. V. **Nagyböjt 1. vasárnapja**, szentmisék után hamvazás
12. V. **Nagyböjt 2. vasárnapja**
15. Sze. Nemzeti ünnep, imaóra a reggeli mise után hazánkért, népünkért
19. V. **Nagyböjt 3. vasárnapja**, képviselőtestületi tagok választása a hittantermekben (ld. melléklet)
20. H. **Szent József**
25. Szo. **Gyümölcsoltó Boldogasszony**
Lelki örökbefogadás az esti szentmise után
26. V. **Nagyböjt 4. vasárnapja**
ápr.1.Szo. Keresztút a Kiscelli kálvárián du. 3-kor
ápr.2.V. Keresztút a Kecse-hegyen du. ½ 4-kor

Gitáros mise a hónapban: 5-én 9 órakor.

Hírek, hirdetések

* Templomunk védőszentje, Sárlos Boldogasszony fokozottan felhívja figyelmünket a megfogant élet védelmére, imádságos segítésére. A segítség egyik módja a „lelki örökbefogadás”, amikor valaki vállalja, hogy kilenc hónapon keresztül minden nap elmondja a lelki örökbefogadás imáját és egy tized rózsafüzért egy nem kívánt, veszélyben lévő magzatért. Templomunkban a lelki örökbefogadás Gyümölcsoltó Boldogasszony napján, március 25-én az esti 6 órás szentmise után lesz.

* Zsinagóga-látogatásra hívjuk az újlakiakat a Kazinczy utcai ortodox (haszid?) imaházba. A tervezett időpont március 21. késő délután, kalauzunk Lózsy Tamás (rabbi?) lesz. Jelentkezni a sekrestyében vagy az irodában lehet.

* **Keresztút:** Április 1-jén, szombaton a **Kiscelli kálvárián** újlaki keresztút András atya vezetésével, találkozás du. 3 órakor a Kiscelli út – Bécsi út sarkán. Április 2-án du. ½ 4 órakor a **Kecse-hegyen** gyermekek keresztútja. Találkozó a 65-ös busz végállomásától 1200 m-re lévő parkolóban. Az elmélkedést Kemenes Gábor atya vezeti.

Csak megmelengetni

Egy házibuli. Amilyent szívesen elképzelünk. Egy babazsúr, amire mindig emlékezünk. Mint egy nagy összetartó családban, valamikor régen. Mintha visszapergetnénk az időt... Nem féktelen tombolás, hanem egy előre eltervezett szép este.

Lehet, hogy volt már erre felé érdekesebb, harsányabb, színesebb vagy hosszabb, ez egyszerűen csak jó volt. Kívülálló is rögtön észre vehette, hogy az emberek szerettek itt lenni. Örültek egymásnak, büszkék voltak arra, hogy ide tartoznak.

Az apóságok, a sok tündér, boszorka, a sárkány, a gésa és mások: nem csak a fényképezés kedvéért mosolyogtak, hanem szüleikkel és a rendezőkkel együtt haza vitték a szeretet egy-egy simogató üzenetét. András atya kedves megnyitó szavait, a tombola meg a körjátékok bizsergető izgalmát.

Élmény volt látni a fiatalság testi-lelki szépségét és jó kedvét, ahogy élvezték a részben újlakiakból szerveződött **Septeam** együttes sikeres debütálását. Érdemes volt ott lenni a már hagyományosnak tekinthető teaház hangulatos félhomályában, és elnézni az édesanyák, nagymamák keze alól kikerült finom sütemények majszolása közben játszó-duruzsoló fiatalokat. Az ízléses berendezés és a pislákoló mécsesek az idősebbeket is hívogatták egy-egy csendes beszélgetésre, miközben mások lenn a Szent István teremben lázasan ropták a táncot.

Farsang volt Újlakon. De mintha csak egy remek házibuli lett volna, előtte meg babazsúr egy nagy összetartó családban, mint valamikor régen. Mintha visszapergettük volna az időt... Az idej farsang nem akart hivalkodni, csak megmelengetni a szíveket.

KÉPVISELŐTESTÜLETI VÁLASZTÁS

A jelenlegi képviselőtestület megbízatása 2006. márciusában lejár. Az új képviselőtestület megválasztását 2006. március 19-én, nagyböjt 3. vasárnapján tartjuk. A szombat esti és a vasárnapi misék után minden nagykorú hívő a hitantermekben szavazólapot kap valamennyi választható jelölt nevével. Ki-ki legalább 3 és legfeljebb 12 jelöltre adja le voksát aképpen, hogy a jelölt neve mellett szereplő kockába x vagy + jelet tesz, majd a cédulát az egyik szavazategyűjtő dobozba dobja. Kérjük testvéreinket, hogy vegyünk részt a szavazáson minél nagyobb számban.

Régi képviselők

	1. Bajkó Béláné 1941. mérnök varrás, oltárdíszítés
	2. dr. Fejérdy Tamás 1947. építésmérnök építészet, liturgikus szolgálat
	3. dr. Harmat Péter 1952. fizikus liturgikus szolgálat, családgondozás
	4. Havasiné Zentai Edit 1955. villamosmérnök újságszerkesztés, plakátkészítés, oltárdíszítés
	5. dr. Hermann János 1941. tanár fafaragványok restaurálása
	6. Horvay Mária 1940. audiológiai asszisztens; család- és beteggondozás, hitoktatás
	7. dr. Kerek Imréné 1942. ny. tanár oltárdíszítés

	8. dr. Molnár Kálmán 1963. jogász adóügyek, önkormányzati intéztnivalók
	9. dr. Molnár Gábor 1975. orvos liturgikus szolgálat
	10. Rácz Gábor 1951. iparművész karitás munka
	11. Szokolczai Imréné 1944. ny. programozó rendezvények lebonyolítása, oltárdíszítés
	12. Szántóné dr. Terjék Eszter 1959. orvos irodai munka, oltárdíszítés
	13. dr. Szaszovszky József 1946. tanár újságszerkesztés, karitás munka
	14. Szövényi Lux Endre 1937. ny. villamosmérnök liturgikus szolgálat, műszaki segítség
	15. Tarján Mária 1946. könyvtáros könyvtár, hitoktatás
	16. Tódor Katalin 1944. ny. könyvrestaurátor családgondozás
	17. Udvardy László 1940. ny. építésvezető karitás munka

Új jelöltek

	18. Balogh András 1977. informatikus műszaki segítség, újságszerkesztés		26. Kovácsné Mink Marietta Márta 1965. vegyész karitás munka, ifjúsági rendezvények bonyolítása
	19. Harmat László Péter 1983. A Budapesti Corvinus Egyetem hallgatója ifjúsági csoport vezetése		27. Mártonné dr. Raisz Ildikó 1949. vegyészmérnök karitatív és adminisztratív munka, rendezvények szervezése
	20. Havasi Ildikó 1981. matematika tanár gitáros énekkar vezetése		28. Lasetzky Frigyes 1946. építész építészeti feladatok
	21. Ivicsics Mátyás 1979. programozó matematikus ifjúsági csoport vezetése		29. Munkácsi Péter 1983. A Gödöllői Szent István Egyetem hallgatója ifjúsági csoport vezetése
	22. Jüling Erika 1967. ügyintéző újságírás, lelki programok szervezése		30. Németh Anikó 1957. pszichopedagógus ifjúsági pasztoráció, napközis tábor
	23. Kenyéri Vera 1978. tanító ifjúsági csoport vezetése imaszervezés		31. Sütöri Ágnes 1972. könyvtáros hitoktatás
	24. Kocsisné Orbán Katalin 1958. könyvelő oltárdíszítés		32. Udvary Anna 1978. kertészmérnök kommunikáció (korosztályok, hívők- nem hívők között), imaszervezés
	25. Koncz Ádám 1977. német-történelem tanár plébániatörténet-kutatás		33. Zsombory Gábor 1963. villamosmérnök műszaki munka

A képviselőtestületnek hivatalból tagja a plébános, a kántor, a hitoktatók közül egy, és azok, akik a plébános megítélése szerint fontosak. A többi tagot a jelöltekből választják. Jelölni lehet 18 és 70 év között példaadó életet élő, józan ítélőképességű és fegyelmezett tárgyalókészségű hívőt, aki az egyházközség területén lakik, vagy legalább egy éve tevékenyen részt vesz az egyházközség életében. A jelölésnél figyelembe kell lenni arra, hogy a plébánia híveinek lehetőleg minden rétege képviselve legyen életkor, nem, foglalkozás és a település földrajzi részei szerint; hogy a jelölt ismertén vallásos és tevékeny hívő legyen, aki valódi feladatot lát majd megbízatásában, és vállalja a velejáró munkát is. (Kivonat a *Magyarországi egyházközségek képviselőtestületi szabályzatá*-ból)